ਕਸਟਮਜ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਆਯਾਤ), ਮੁੰਬਈ

ਬਨਾਮ

M/S ਦਿਲੀਪ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ.

(2007 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 3327)

30 ਜੁਲਾਈ, 2018

[ਰੰਜਨ ਗੋਗੋਈ, ਐਨ.ਵੀ. ਰਮਾਨਾ, ਆਰ. ਭਾਨੁਮਤੀ, ਮੋਹਨ ਐਮ. ਸ਼ਾਂਤਨਾਗੌਦਰ ਅਤੇ ਐੱਸ. ਅਬਦੁਲ ਨਜ਼ੀਰ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਟੈਕਸ/ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ:

ਛੋਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ - ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ - ਅਜਿਹੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕੀ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦਾ ਲਾਭ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਮਾਲੀਆ - ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: ਛੋਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਛੋਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਬੋਝ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਹੋਵੇਗਾ - ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦਾ ਲਾਭ ਮਾਲੀਆ ਨੂੰ ਜਾਵੇਗਾ ਨਾ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ - *ਸਨ ਐਕਸਪੋਰਟ ਕੇਸ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦਾ ਲਾਭ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਜਾਵੇਗਾ।

ਟੈਕਸਿੰਗ ਕਨੂੰਨ ਅਤੇ ਛੋਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ - ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ - ਆਯੋਜਤ: ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਚਾਰਜਿੰਗ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਛੋਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਹੈ - ਚਾਰਜਿੰਗ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਛੋਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਧਾਰਾ ਜਾਂ ਛੋਟ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਮਾਲੀਆ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਵੇਗੀ।

ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ:

ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ - ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ - ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਾਧਨ - ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਵਿੱਤੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ - ਆਯੋਜਿਤ: ਵਿੱਤੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਖਤ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਕਰਨੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ 'ਸਾਦਾ ਅਰਥ ਨਿਯਮ' - ਆਯੋਜਤ: ਜਦੋਂ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਭਾਸ਼ਾ ਸਾਦੀ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਾਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀਲ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸਮਝਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਕੋਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।

'ਸਖਤ ਵਿਆਖਿਆ' ਅਤੇ 'ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਵਿਆਖਿਆ' - ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ - ਆਯੋਜਤ: ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਖਤ ਨਿਯਮ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ, ਪਰ ਸਖਤ ਨਿਯਮ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਖਤ ਵਿਆਖਿਆ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਇਸ ਦੇ ਗੁਣਾ ਵਿੱਚ ਸਖ਼ਤ ਸ਼ਾਬਦਿਕਤਾ।
ਟੈਕਸਿੰਗ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ - ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਨਿਯਮ - ਆਯੋਜਿਤ: ਚਾਰਜਿੰਗ, ਗਣਨਾ ਅਤੇ ਛੋਟ ਧਾਰਾ (ਥ੍ਰੈਸ਼ਹੋਲਡ ਪੜਾਅ 'ਤੇ) ਸਮੇਤ ਹਰੇਕ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਸੰਦਰਭੀ ਜਾਂ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਣ ਵਿਆਖਿਆ - ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ - ਰੱਖੀ ਗਈ: ਇੱਕ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਇਰਾਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਜਾਂ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਣ ਵਿਆਖਿਆ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ - ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਹਾਇਕ ਧਮਾਕੇ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਇਕੁਇਟੀ ਦੀ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇੱਕ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ.

ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ
ਹੋਲਡ: 1.1 ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ/ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦਾ ਇੱਕ ਐਕਟ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ, ਵਿਧਾਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਕੰਮ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਖੇਤਰ ਦੇ ਮਾਹਰ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਖਰੜਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮੌਕੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਜੱਜਾਂ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 14][1206-D, E]

1.2 ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਕਸਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਢੁਕਵੀਂ ਵਿਧਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਲਈ ਵਿਆਖਿਆ ਐਕਟ ਜਾਂ ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਵੀ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸੰਸਦ ਜਾਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਐਕਟਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਵਾਕਾਂਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਧਾਨਕ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਕਿਸੇ ਸ਼ਬਦ ਜਾਂ ਵਾਕੰਸ਼ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਬਦ, ਵਾਕਾਂਸ਼ ਜਾਂ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਡਿੱਗਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਜਾਓ।

ਕਸਟਮਜ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਆਯਾਤ), ਮੁੰਬਈ ਬਨਾਮ ਐਮ/ਐਸ. ਦਿਲੀਪ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ.

ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜਦੋਂ ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਿਕ ਉਪਬੰਧ ਜੋ ਕਿ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਸ਼ੇ ਜਾਂ ਸੰਦਰਭ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਵਿਰੋਧ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। [ਪਰਾ 15] [1206-F-H]

1.3 ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਹੈ। ਕੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ; ਕੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਹੈ; ਕੀ ਵਿਧਾਨਪਾਲਿਕਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਨਿਰਣਾਇਕ ਏਜੰਸੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਵੇਕ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਜਾਣ ਕੇ ਹੀ ਲੱਭੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੁਝ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸਹਾਇਤਾ ਅਤੇ ਬਾਹਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਹਨ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਦ ਹਨ।ਲੰਬਾ ਸਿਰਲੇਖ, ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ, ਸਿਰਲੇਖ, ਹਾਸ਼ੀਏ ਦਾ ਨੋਟ, ਵਿਰਾਮ ਚਿੰਨ੍ਹ, ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ, ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਜਾਂ ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ ਦੀ ਧਾਰਾ, ਕਿਸੇ ਧਾਰਾ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ, ਵਿਆਖਿਆ, ਉਦਾਹਰਨਾਂ, ਐਕਟ ਦੀ ਇੱਕ ਅਨੁਸੂਚੀ ਆਦਿ, ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸਹਾਇਤਾ ਹਨ। ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਬਾਹਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਹਨ ਸੰਸਦੀ ਬਹਿਸਾਂ, ਇਤਿਹਾਸ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵੱਲ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼, ਥੀਸੌਰਸ। [ਪਾਰਾ 16 ਅਤੇ 17] [1207-ਏ-ਸੀ]

1.4 ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਸਲ ਇਰਾਦੇ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਧਾਨਿਕ ਵਿਵਸਥਾ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਰਥਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਹ ਵਿਆਖਿਆ ਚੁਣਨੀ ਪਵੇਗੀ ਜੋ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੋਵੇ। [ਪਰਾ 18] [1207-F]

ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮਾਈਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਬਨਾਮ ਟਾਟਾ ਆਇਰਨ ਐਂਡ ਸਟੀਲ ਕੰਪਨੀ (2001) 7 ਐਸਸੀਸੀ 358 : [2001] 1 ਸਪਲਾਈ. SCR 147 - 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

1.5 ਸੁਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ ਸਪੱਸ਼ਟ, ਸਾਦੇ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹਨ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਹੀ ਅਰਥ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਉਕਤ ਅਰਥ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨ ਵਿਚਲੇ ਸ਼ਬਦ ਸਾਦੇ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਵਿਕ ਅਤੇ ਆਮ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਬਿਆਨ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। [ਪੈਰਾ 19][1208-E]

ਕਨਈ ਲਾਲ ਸੁਰ ਬਨਾਮ ਪਰਮਨਿਧੀ ਸਾਧੂਖਾਨ, ਏਆਈਆਰ 1957 ਐਸਸੀ 907 : [1958] ਐਸਸੀਆਰ 360 – ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ।

1.6 ਸਾਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਅਤੇ ਅਸੁਵਿਧਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦਾ ਅਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿੱਤੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਤੇ ਦੰਡ ਸੰਬੰਧੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਜੇਕਰ ਸਾਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਬੇਹੂਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਧਾਨਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਜੇਕਰ ਸਾਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿਚ ਵਿਗਾੜ ਅਤੇ ਬੇਤੁਕਾਪਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਵਿਵਸਥਾ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਠਿਨਾਈਆਂ ਅਤੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਸਲ ਇਰਾਦੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। [ਪਰਾ ੨੦] [੧੨੦੮-ਜੀ; 1209-ਏ]

ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਗਦਗ ਸਬ-ਡਿਵੀਜ਼ਨ, ਗਦਗ ਬਨਾਮ ਮਥਾਪਤੀ ਬਸਵਾਨਨੇਵਾ, (1995) 6 SCC 355 : [1995] 2 Suppl. SCR 807 - 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

1.7 ਦੰਡ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਖਤ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਕਰਨੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਆਰਟੀਕਲ 265 ਰਾਜ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਤੋਂ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਵੈ-ਸਿੱਧ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਾਗਰਿਕਾਂ 'ਤੇ ਬੋਝ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਸਮਰੱਥ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਕੁਝ ਖਾਸ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀਆਂ/ਕੁਝ ਵਸਤੂਆਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸਤਾਰ/ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜੋ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੁਆਰਾ ਇਰਾਦੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। [ਪਰਾ 21] [1209-ਬੀ-ਡੀ]

1.8 'ਸਾਦਾ ਅਰਥ ਨਿਯਮ' ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚਲੀ ਭਾਸ਼ਾ ਸਾਦੀ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਾਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਨਾ ਅਤੇ ਸਮਝਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਕੋਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਲਾਮਤੀ ਅਧਿਕਤਮ ph rase “cum inverbis nulla ambiguitas est, non debet admitti voluntatis quaestio” ਤੋਂ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਤਮ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਕਈ ਵਾਰ ਸਖਤ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸਾਦੇ ਅਰਥ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਖਤ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸਹੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਸਖਤ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿਚ ਵਿਧਾਨ ਦਾ ਸਾਦਾ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਸਖਤ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਸਵੈ-ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ। [ਪਰਾ 22] [1209-E-F]

ਕਸਟਮਜ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਆਯਾਤ), ਮੁੰਬਈ ਬਨਾਮ ਐਮ/ਐਸ. ਦਿਲੀਪ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ.

1.9 ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਅਤੇ ਸਖਤ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਪਰਸਪਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਸੰਗਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਖਤ ਨਿਯਮ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ, ਪਰ ਸਖਤ ਨਿਯਮ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਬਕਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ। ਸਖਤ ਵਿਆਖਿਆ ਇਸ ਦੇ ਗੁਣਾ ਵਿੱਚ ਸਖਤ-ਸ਼ਾਬਦਿਕਤਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਸਿਰਫ਼ 'ਸਖਤ ਵਿਆਖਿਆ' ਨੂੰ 'ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਨਿਯਮ' ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ 'ਪ੍ਰਤੱਖ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦਾ' ਹੈ। ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਓਵਰਲੈਪਿੰਗ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ. 'ਸਖਤ ਵਿਆਖਿਆ' ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕਤਾ ਨੂੰ ਘੇਰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਬੇਤੁਕੇਤਾ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦਾ. ਜੇਕਰ ਸ਼ਾਬਦਿਕਤਾ ਸਪੈਕਟ੍ਰਮ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਜਾਂ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ 'ਸਖਤ ਵਿਆਖਿਆ' ਨੂੰ ਕੁਝ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਕੇਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਨਿਯਮ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। [ਪੈਰਾ 24 ਅਤੇ 25] [1210-ਜੀ; 1211-ਸੀ-ਡੀ]

ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਐਂਡ ਰੀਕਲੇਮੇਸ਼ਨ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ, ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐੱਸ., (1990) 3 SCC 682: [1990] 3 SCR 111 - 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ

1.10 ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਾਧਨ, ਅਰਥਾਤ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਜਾਂ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਣ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹੋਰ ਸਹਾਇਕ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ। ਇੱਕ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਇਰਾਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਸਪਸ਼ਟ ਅਰਥ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਇਕੁਇਟੀ ਦੀ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਕਨੂੰਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਪੜ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। [ਪਰਾ 25] [1211-ਈ-ਜੀ]

ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਪਿਨਿੰਗ ਐਂਡ ਗਿਨਿੰਗ ਮਿੱਲਜ਼ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਡਿਪਟੀ ਸੀਆਈਟੀ, ਜੈਪੁਰ, (2014) 11 ਐਸਸੀਸੀ 672: ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, (1986) 2 ਐਸਸੀਸੀ 11: [1986] 1 ਐਸਸੀਆਰ 25;
ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਨਾਮ ਕਸਤੂਰੀ ਸੰਨਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ (1999) 3 SCC 346 : [1999] 1 SCR 1207 ; ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਕੇਸੋਰਾਮ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ (2004) 10 SCC 201: [2004] 1 SCR 564 - 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ।

ਕੇਪ ਬ੍ਰਾਂਡੀ ਸਿੰਡੀਕੇਟ v. IRC (1921) 1 KB 64 ; ਰੀ, ਮਿਕਲਥਵੇਟ (1885) 11 ਐਕਸ 452 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਜਸਟਿਸ ਜੀਪੀ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ 'ਵਿਧਾਨਕ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ'; ਬਲੈਕ ਦੀ ਲਾਅ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ (10ਵੀਂ ਐਡ.) - ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

2.1 ਟੈਕਸ ਵਿਵਸਥਾ (ਚਾਰਜਿੰਗ ਵਿਵਸਥਾ) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਅਤੇ ਛੋਟ ਸੂਚਨਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਚਾਰਜਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਸਖਤ ਨਿਯਮ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਚਾਰਜਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਿਚਾਰ ਸੰਭਵ ਹਨ, ਤਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਇੱਕ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। [ਪਰਾ 12] [1205-E, F]

2.2 ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਵਿਸ਼ੇ/ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਛੋਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਛੋਟ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨੂੰ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਛੋਟ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਉਹਨਾਂ ਵਿਸ਼ਿਆਂ/ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਲਈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਛੋਟ ਲਈ ਕੇਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਛੋਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। [ਪੈਰਾ 40] [1225-ਬੀ, ਸੀ]

2.3 ਚਾਰਜਿੰਗ, ਗਣਨਾ ਅਤੇ ਛੋਟ ਧਾਰਾ (ਥ੍ਰੈਸ਼ਹੋਲਡ ਪੜਾਅ 'ਤੇ) ਸਮੇਤ ਹਰੇਕ ਟੈਕਸਿੰਗ ਸਟੈਚੂ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਚਾਰਜਿੰਗ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਲਾਭ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇ/ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਛੋਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਲਈ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦੇ ਲਾਭ ਨੂੰ ਮਾਲੀਆ/ਰਾਜ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। [ਪਰਾ 41] [1225-E-F]

2.4 ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ, ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਤੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਟੈਕਸਾਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਦੀ ਮੰਗ ਅਤੇ ਕਢਵਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਖਤ ਪਾਲਣਾ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਟੈਕਸ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿਸ਼ੇ/ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਕਸਟਮਜ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਆਯਾਤ), ਮੁੰਬਈ ਬਨਾਮ ਐਮ/ਐਸ. ਦਿਲੀਪ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ.

ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਬਿਆਨ ਕਿ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲਾਭ ਵਿਸ਼ੇ/ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਜਾਂ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇਸੇ ਲਈ ਅਕਸਰ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਇਰਾਦੇ ਜਾਂ ਅਨੁਮਾਨ ਦੀ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ. ਇਹ ਸਿਰਫ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪੱਤਰ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਅਤੇ ਟੈਕਸਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕੁਇਟੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦੁਭਾਸ਼ੀਏ ਨੂੰ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਟੈਕਸ ਦੇਣਦਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਲਾਭ ਵਿਸ਼ੇ/ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ, ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਟੈਕਸ ਛੋਟ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਲਾਭ ਮਾਲੀਆ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। [ਪਰਾ 43] [੧੨੨੬-ਏ-ਫ]

2.5 ਛੋਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਬੋਝ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ 'ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਕੇਸ ਛੋਟ ਧਾਰਾ ਜਾਂ ਛੋਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। [ਪਰਾ 52] [1230-ਜੀ]

2.6 ਜਦੋਂ ਛੋਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਖਤ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ/ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। [ਪਰਾ 52] [1230-ਹਿ]

2.7 *ਸਨ ਐਕਸਪੋਰਟ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਨੁਪਾਤ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ *ਸਨ ਐਕਸਪੋਰਟ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਲਿਆ ਸੀ, ਓਵਰ-ਰੋਲਡ ਹੈ। [ਪਰਾ 52] [1231-A]

ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਬਨਾਮ ਹਰੀ ਚੰਦ ਸ਼੍ਰੀ ਗੋਪਾਲ (2011) 1 SCC 236 : [2010] 13 SCR 820 – ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ।

ਸਨ ਐਕਸਪੋਰਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਬੰਬੇ ਬਨਾਮ ਕਸਟਮ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਬੰਬਈ (1977) 6 SCC 564 : [1997] 1 Suppl. SCR 434 - ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਹੰਸਰਾਜ ਗੋਰਧਨਦਾਸ ਬਨਾਮ ਐਚ.ਐਚ. ਦਵੇ, ਸਹਾਇਕ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਸਟਮਜ਼ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਸੂਰਤ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ., ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1970 SC 755 = [1969] 2 SCR 253 ; ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਬਨਾਮ ਪਾਰਲੇ ਐਕਸਪੋਰਟਸ (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ ਦਾ ਕੁਲੈਕਟਰ (1989) 1 SCC 345 : [1988] 3 Suppl. SCR 933; ਮੰਗਲੌਰ ਕੈਮੀਕਲਜ਼ ਐਂਡ ਫਰਟੀਲਾਈਜ਼ਰਸ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਡਿਪਟੀ ਵਪਾਰਕ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (1992) 1 ਸਪਲਾਈ. SCC 21 : [1991] 3 SCR 336; ਨੋਵੋਪਨ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਸਟਮ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ (1994) 3 ਸਪਲਾਈ. SCC 606 : [1994] 3 Suppl. SCR 549; ਟਾਟਾ ਆਇਰਨ ਐਂਡ ਸਟੀਲ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਝਾਰਖੰਡ ਰਾਜ (2005) 4 SCC 272 : [2005] 2 SCR 1207 - 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ।

ਕਸਟਮ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਗੁੰਟੂਰ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. v. ਸੁਰਿੰਦਰ ਕਾਟਨ ਆਇਲ ਮਿੱਲਜ਼ ਅਤੇ ਖਾਦ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. (2001) 1 SCC 578 : [2000] 5 Suppl. SCR 701 ; ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਵਪਾਰਕ ਟੈਕਸ ਅਫ਼ਸਰ, ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. ਏਆਈਆਰ 1956 ਐਸਸੀ 202 : [1955] ਐਸਸੀਆਰ 1076; ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਵੁੱਡ ਪੇਪਰਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ (1990) 4 SCC 256 ; ਗੋਵਿੰਦ ਸਰਨ ਗੰਗਾ ਸਰਨ ਬਨਾਮ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (1985) ਸਪਲਾਈ. SCC 205 : [1985] SCR 985; ਮਥੁਰਾਮ ਅਗਰਵਾਲ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦਾ ਰਾਜ (1999) 8 SCC 667 : [1999] 4 Suppl. SCR 195 ; ਇੰਡੀਅਨ ਬੈਂਕਸ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਦੇਵਕਲਾ ਕੰਸਲਟੈਂਸੀ ਸਰਵਿਸ (2004) 4 ਜੇਟੀ 587 = ਏਆਈਆਰ 2004 ਐਸਸੀ 2615; ਖਪਤਕਾਰ
ਔਨਲਾਈਨ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (2011) 5 SCC 360 : [2011] 5 SCR 911 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ਼ ਇਨਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਬਨਾਮ ਜੇਮਸ ਫੋਰੈਸਟ (1890) 15 AC 334 (HL) - ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ
[1997] 1 ਸਪਲ. SCR 434 ਨੇ ਪੈਰਾ 1 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ
[2000] 5 ਸਪਲ. SCR 701 ਨੇ ਪੈਰਾ 4 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ
[2001] 1 ਸਪਲ. SCR 147 ਪੈਰਾ 18 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ
[1958] SCR 360 ਪੈਰਾ 19 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ
[1995] 2 ਸਪਲ. SCR 807 ਪੈਰਾ 20 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਕਸਟਮਜ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਆਯਾਤ), ਮੁੰਬਈ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਦਿਲੀਪ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ.

[1990] 3 SCR 111 ਪੈਰਾ 24 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ
(2014) 11 SCC 672 ਪੈਰਾ 26 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ
[1986] 1 SCR 25 ਪੈਰਾ 26 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ
[1999] 1 SCR 1207 ਪੈਰਾ 26 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ
[2004] 1 SCR 564 ਪੈਰਾ 26 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ
[1955] ਐਸਸੀਆਰ 1076 ਪੈਰਾ 29 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
[1969] 2 ਐਸਸੀਆਰ 253 ਪੈਰਾ 34 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ
(1990) 4 SCC 256 ਪੈਰਾ 35 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
[1988] 3 ਸਪਲ. SCR 933 ਪੈਰਾ 35 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ
[1991] 3 SCR 336 ਪੈਰਾ 36 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ
[2010] 13 SCR 820 ਨੇ ਪੈਰਾ 38 ਦਾ ਅਨੁਸਰਣ ਕੀਤਾ
[1985] ਐਸਸੀਆਰ 985 ਪੈਰਾ 42 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
[1999] 4 ਸਪਲ. SCR 195 ਨੇ ਪੈਰਾ 42 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ
ਏਆਈਆਰ 2004 ਐਸਸੀ 2615 ਨੇ ਪੈਰਾ 42 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ
[2011] 5 SCR 911 ਪੈਰਾ 42 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
[1994] 3 ਸਪਲ. SCR 549 ਪੈਰਾ 49 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ
[2005] 2 SCR 1207 ਪੈਰਾ 50 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2007 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 3327।

ਅੰਤਿਮ ਆਰਡਰ ਨੰ. A/25 ਤੋਂ 32/WZB/06 C.I. (C.S.T.B.) CESTATE, ਮੁੰਬਈ ਦੀ ਮਿਤੀ 05.12.2005 ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਨੰ. C/199, 200, 210, 211-R ਅਤੇ 416 ਤੋਂ 419/2000-ਮ.

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪਿੰਕੀ ਆਨੰਦ, ਏ.ਐੱਸ.ਜੀ., ਯਸ਼ਾਂਕ ਅਧਿਆਰੂ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬਿਨੂ ਤਮਟਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼ਿਰੀਨ ਖਜੂਰੀਆ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਆਯੂਸ਼ੀ ਗੌੜ, ਸੰਜੇ ਕ੍ਰਿ. ਪਾਠਕ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੌਦਾਮਿਨੀ ਸ਼ਰਮਾ, ਸੁਮਿਤ ਟੈਟਰਵਾਲ, ਰਿਸ਼ਬ ਜੈਨ, ਬੀ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਪ੍ਰਸਾਦ, ਸੋਮਨਾਥ ਸ਼ੁਕਲਾ, ਐੱਮ.ਪੀ. ਦੇਵਨਾਥ, ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਆਨੰਦ, ਉਦਿਤ ਜੈਨ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਸ਼ਵਨੀ ਚੰਦਰਸ਼ੇਖਰਨ, ਪ੍ਰਵੀਨ ਕੁਮਾਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਡਾ. ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ.

ਵੱਲੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ

ਐਨ.ਵੀ. ਰਮਨਾ, ਜੇ. 1. ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਸਨ ਐਕਸਪੋਰਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਬੰਬੇ ਬਨਾਮ ਕਸਟਮਜ਼, ਬੰਬੇ, (1997) 6 ਐਸਸੀਸੀ 564 [ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਖੇਪਤਾ ਲਈ 'ਸਨ ਐਕਸਪੋਰਟ ਕੇਸ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਵਿਚ ਅਨੁਪਾਤ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।], ਅਰਥਾਤ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ - ਟੈਕਸ ਛੋਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ/ਸੂਚਨਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਵਿਆਖਿਆਤਮਕ ਨਿਯਮ ਕੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਹੱਕ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਹੈ?

2. ਸਨ ਐਕਸਪੋਰਟ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਟੈਕਸ ਛੋਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਜਾਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਛੋਟ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਪੱਖ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਅਪੀਲ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਅੱਗੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਹੋਇਆ। ਫਿਰ ਮਾਮਲਾ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ (ਰੰਜਨ ਗੋਗੋਈ, ਜੇ.) ਵਾਲੇ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਗਿਆ। ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਬੈਂਚ ਨੇ ਅੱਜ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਨ ਐਕਸਪੋਰਟ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਹੁਕਮ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

3. ਸ਼ਾਮਲ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਤੱਥ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ - ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ 19.08.1999 ਦੀ ਮਿਤੀ 19.08.1999 ਦੇ ਬਿੱਲ ਦੇ ਐਂਟਰੀ ਨੰਬਰ 8207 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਟਾਮਿਨ - E50 ਪਾਊਡਰ (ਫੀਡ ਗ੍ਰੇਡ) ਦੀ ਇੱਕ ਖੇਪ ਆਯਾਤ ਕੀਤੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਸਟਮ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 20/1999 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮਿਆਰੀ 30% ਦੀ ਬਜਾਏ 5% ਦੀ ਰਿਆਇਤੀ ਦਰ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਚੈਪਟਰ 2309.90 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਤਪਾਦ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰੋਨ ਫੀਡ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਨ ਐਕਸਪੋਰਟ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਅਨੁਪਾਤ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਛੋਟ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਕਸਟਮ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 20/1999 ਦਾ ਲਾਭ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦਰਾਮਦ ਅਧੀਨ ਮਾਲ ਵਿੱਚ ਪਸ਼ੂ ਫੀਡ ਲਈ ਰਸਾਇਣਕ ਤੱਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਪਸ਼ੂ ਫੀਡ/ਝੋਂਗੇ ਦੀ ਖੁਰਾਕ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਰਿਆਇਤੀ ਦਰਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਡਿਊਟੀ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਖੇਪ ਨੂੰ ਅਧਿਆਇ 29 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕਸਟਮ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਮਿਆਰੀ ਦਰ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਥਾਰਟੀ, ਅਰਥਾਤ, ਕਸਟਮ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਨੇ ਰਿਆਇਤੀ ਦਰਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਨ ਐਕਸਪੋਰਟ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ। ਕਸਟਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਅਪੀਲ) ਨੇ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਸਨ ਐਕਸਪੋਰਟ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਸੀ।

ਕਸਟਮਜ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਆਯਾਤ), ਮੁੰਬਈ ਬਨਾਮ ਐਮ/ਐਸ. ਦਿਲੀਪ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ.
[ਐਨ. ਵੀ. ਰਮਾਣਾ, ਜੇ.]

ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਫਿਰ ਕਸਟਮ, ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਕਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (CESTAT) ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਸਟਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਅਪੀਲ) ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

4. ਜਦੋਂ ਅਪੀਲ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਨੋਟਿਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੋ-ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਸਨ ਐਕਸਪੋਰਟ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ-

"ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੰਕੇ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਸਨ ਐਕਸਪੋਰਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਹੀ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਦੀ ਛੋਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੇ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਸਿਰਫ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੀ ਖੁਰਾਕ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜੋੜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨਯੋਗ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਪਿਛਾਖੜੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਕੈਟੇਨਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਛੋਟ ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (ਭਾਵ, ਜੇਕਰ ਛੋਟ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਕਲੇਮ ਛੋਟ), ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਨ ਐਕਸਪੋਰਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਪੈਰਾ 13 ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪੈਰਾ 13 ਵਿਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਦੋ ਵਿਚਾਰ ਸੰਭਵ ਹਨ, ਤਾਂ ਟੈਕਸ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਇਕ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਬੇਮਿਸਾਲ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਚਾਰਜਿੰਗ ਧਾਰਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਛੋਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਟੈਸਟ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ।

ਅੱਗੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਕਸਟਮਜ਼ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਗੁੰਟੂਰ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. V. ਸੁਰਿੰਦਰ ਕਾਟਨ ਆਇਲ ਮਿੱਲਜ਼ ਐਂਡ ਫਰਟੀਲਾਈਜ਼ਰਜ਼ ਕੰ. ਅਤੇ ਓ.ਆਰ., 2001 (1) SCC 578 [ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਖੇਪਤਾ ਲਈ 'ਸੁਰੇਂਦਰ ਕਾਟਨ ਆਇਲ ਮਿੱਲਜ਼ ਕੇਸ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ], ਵਿਲੱਖਣ ਸਨ ਐਕਸਪੋਰਟ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ), ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਦੇਖੋ-

“ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਸੁਰਿੰਦਰ ਕਾਟਨ ਆਇਲ ਮਿੱਲਜ਼ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਨ ਐਕਸਪੋਰਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੇ 'ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੀ ਖੁਰਾਕ' ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਹੈ ਜੋ 'ਪਸ਼ੂ ਫੀਡ ਸਪਲੀਮੈਂਟਸ' ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਵੱਡਾ ਸੀ। ਸੁਰਿੰਦਰ ਕਾਟਨ ਆਇਲ ਮਿੱਲਜ਼ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਸ਼ੂਆਂ ਦੀ ਖੁਰਾਕ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ 'ਪਸ਼ੂ ਖੁਰਾਕ' ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਢੁਕਵਾਂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਕਿ ਕਿਉਂ ਸਨ ਐਕਸਪੋਰਟਸ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕੇਸ ਜੋ ਕਿ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦਾ ਇੱਕ ਬੰਧਨਯੋਗ ਫੈਸਲਾ ਹੈ, ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ 'ਸਮੱਗਰੀ' ਅਤੇ ਪੂਰਕਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅੰਤਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅੰਤਰ.

ਅੱਜ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇਹ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਸਥਿਤੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਭਾਰਤ ਦੇ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਮੁੱਖ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸ਼ੰਕਿਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਬੈਂਚ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।" (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

5. ਅਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕਾਟਨ ਆਇਲ ਮਿੱਲਜ਼ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅੰਤਰ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਲੀਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਰੋਕਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ। . ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦਾ ਅਸਥਾਈ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਸਨ ਐਕਸਪੋਰਟ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਗਈ ਰਾਏ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਢੁਕਵੇਂ ਬੈਂਚ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਲਈ ਭਾਰਤ ਦੇ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।
6. ਜਦੋਂ ਮਾਮਲਾ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ (ਰੰਜਨ ਗੋਗੋਈ, ਜੇ.) ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਵਾਲੇ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਨ ਐਕਸਪੋਰਟ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਅਤੇ ਮਾਮਲਾ ਦੁਬਾਰਾ ਮਾਨਯੋਗ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ। ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸਨ ਐਕਸਪੋਰਟ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਢੁਕਵੇਂ ਬੈਂਚ ਦੇ ਗਠਨ ਲਈ ਭਾਰਤ ਦੇ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੂੰ ਬਲ ਦਿਓ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਪੰਜ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨਾਲ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ-

"ਸਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪੈਰਾ 13 ਵਿੱਚ, ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਇੱਕ ਛੋਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸੇ ਲਈ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਕਸਟਮਜ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਆਯਾਤ), ਮੁੰਬਈ ਬਨਾਮ ਐਮ/ਐਸ. ਦਿਲੀਪ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ.
[ਐਨ. ਵੀ. ਰਮਾਣਾ, ਜੇ.]

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰੈਫਰਲ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਨਜ਼ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਗੁੰਟੂਰ ਬਨਾਮ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕਾਟਨ ਆਇਲ ਮਿੱਲਜ਼ ਅਤੇ ਫਰਟ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ, ਜਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਕਤ ਭੇਦ ਨੂੰ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਲੰਬਾਈ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਅਸਥਾਈ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ, ਕਿ ਸੂਰਜ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਏ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਕੋਆਰਡੀਨੇਟ ਬੈਂਚ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਸਾਡਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਰਜਿਸਟਰੀ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਉਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਭਾਰਤ ਦੇ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਗਜ਼ ਰੱਖਣ। (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

7. ਸਿੱਖਿਅਤ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਸਾਲਿਸਟਰ ਜਨਰਲ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪਿੰਕੀ ਆਨੰਦ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਟੈਕਸ ਛੋਟ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਖਤ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਨਿਯਮ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਭਾਸ਼ਾ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਭਾਸ਼ਾ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸਦਾ ਲਾਭ ਮਾਲੀਏ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਛੋਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਛੋਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਨ ਐਕਸਪੋਰਟ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ), ਜੋ ਕਿ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕਾਟਨ ਆਇਲ ਮਿੱਲਜ਼ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕੀ ਸੀ, ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਸਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਉਸਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕਾਟਨ ਆਇਲ ਮਿੱਲਜ਼ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਕਾਂ ਤੋਂ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਆਰਟੀਫੀਸ਼ੀਅਲ ਅੰਤਰ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

8. ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਸੋਮਨਾਥ ਸ਼ੁਕਲਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਨ ਐਕਸਪੋਰਟ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਅਨੁਪਾਤ ਅਤੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚੇ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸੰਕੁਚਿਤ ਅਰਥ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸੰਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। . ਸਖਤ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਸਟਮ ਟੈਰਿਫ ਐਂਟਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਦੋਂ ਕਸਟਮ ਟੈਰਿਫ ਐਂਟਰੀ ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਛੋਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੀ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦਲੀਲ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਸਖਤ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਨਿਯਮ ਛੋਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਛੋਟ ਦੇ ਲਾਭ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਉਸਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਪ੍ਰੈਨ ਫੀਡ ਸਪਲੀਮੈਂਟਸ" ਨੂੰ "ਪ੍ਰੈਨ ਫੀਡ" ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸੇ ਦਖਲ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

9. ਸਨ ਐਕਸਪੋਰਟ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ ਨਿਆਂਇਕ, ਬੰਬਈ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਕੇਸ ਸੀ। ਇਹ ਕਸਟਮ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 234/1982 – CE, ਮਿਤੀ 01.11.1982 ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਟੈਕਸ ਛੋਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੀ ਵਿਟਾਮਿਨ AD-3 ਮਿਸ਼ਰਣ (ਫੀਡ ਗ੍ਰੇਡ)/ਪਸ਼ੂ ਫੀਡ ਪੂਰਕ ਨੂੰ 'ਪਸ਼ੂ ਫੀਡ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਮਿਸ਼ਰਤ ਪਸ਼ੂ ਫੀਡ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ' ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹਾਂ-ਪੱਖੀ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ। ਇਹ ਕੇਸ ਫਿਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ 1984 ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ 'ਜਾਨਵਰ ਫੀਡ' ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਛੋਟ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ 'ਪਸ਼ੂ ਫੀਡ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਿਸ਼ਰਤ ਪਸ਼ੂ ਫੀਡ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਪਸ਼ੂ ਫੀਡ ਪੂਰਕ ਅਤੇ ਪਸ਼ੂ ਫੀਡ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ'। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਅਰਥਾਤ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਇਸ ਗੱਲ ਬਾਰੇ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਲਾਭ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੂਰਜ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ
ਐਕਸਪੋਰਟ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ), ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ।

“13. ਅਸੀਂ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮਾਲ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸੀਮਾ ਵਿਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੇ ਕਿ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਾਈਡਿੰਗ ਉਦਾਹਰਨ ਵਜੋਂ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਵੀ ਕਿ ਇੱਥੇ ਦੋ ਵਿਚਾਰ ਸੰਭਵ ਹਨ, ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਇੱਕ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਕਸਟਮਜ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਆਯਾਤ), ਮੁੰਬਈ ਬਨਾਮ ਐਮ/ਐਸ. ਦਿਲੀਪ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ.
[ਐਨ. ਵੀ. ਰਮਾਣਾ, ਜੇ.]

10. ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਨ ਐਕਸਪੋਰਟ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਅਨੁਪਾਤ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਛੋਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਿਚਾਰ ਸੰਭਵ ਹਨ, ਤਾਂ ਟੈਕਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਇੱਕ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੇ ਭੰਬਲਭੂਸਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਹੋਈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਲਟ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਲਿਆ, ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਛੋਟ ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਛੋਟ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਵਰਣਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਛੋਟ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

11. ਸਨ ਐਕਸਪੋਰਟ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਸਾਲ 2000 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੁਰੇਂਦਰ ਕਾਟਨ ਆਇਲ ਮਿੱਲਜ਼ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਸਨ ਐਕਸਪੋਰਟ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਡਿਕਟਾ ਦੀ ਸਹੀਤਾ ਬਾਰੇ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਸੂਰਜ ਨਿਰਯਾਤ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਨੇ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਦੋ ਵਿਚਾਰ ਸੰਭਵ ਹਨ, ਟੈਕਸ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਇੱਕ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਚਾਰਜਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਬੇਮਿਸਾਲ ਹੈ, ਪਰ ਉਲਟ ਸਿਧਾਂਤ ਛੋਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਰੈਫਰਲ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਿੱਟੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਲਈ ਛੋਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਨ ਐਕਸਪੋਰਟ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

12. ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੋਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਟੈਕਸ ਵਿਵਸਥਾ (ਚਾਰਜਿੰਗ ਵਿਵਸਥਾ) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਅਤੇ ਛੋਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਕਿਸੇ ਵਿਸਤਾਰ ਦੀ ਲੋੜ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੁਰੇਂਦਰ ਕਾਟਨ ਆਇਲ ਮਿੱਲਜ਼ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਚਾਰਜਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਸਖਤ ਨਿਯਮ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਿਚਾਰ ਸੰਭਵ ਹਨ। ਇੱਕ ਚਾਰਜਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਮਾਮਲਾ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲ ਇੱਕ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਛੋਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਭੰਬਲਭੂਸਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਫੈਸਲੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਨ।

13. ਅਸੀਂ ਗੁਜ਼ਰਦਿਆਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਸਲਾਹਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਗ੍ਰੰਥ 'ਵਿਧਾਨਕ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ' ਵਿਚ ਜਸਟਿਸ ਜੀ.ਪੀ. ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਧੁਨਿਕ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਦਰਸਾਇਆ:

"ਆਧੁਨਿਕ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਕੁਝ ਜਨਤਕ ਬੁਰਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਜਾਂ ਕੁਝ ਜਨਤਕ ਲਾਭ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਨੀਤੀ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੀਤ ਅਤੇ ਵਰਤਮਾਨ ਤਜ਼ਰਬੇ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਵੱਲ ਸੇਧਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਮ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਵੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ, ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਤੋਂ, ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ, ਅਜਿਹੇ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ 'ਰੈਫਰੈਂਟਸ' ਨੂੰ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਚੁਣੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ। , ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

14. ਸੰਸਦ/ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦਾ ਐਕਟ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ, ਵਿਧਾਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਕੰਮ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਖੇਤਰ ਦੇ ਮਾਹਰ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਖਰੜਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮੌਕੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਜੱਜਾਂ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

15. ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਸਾਂਝੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਕਸਤ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਹ ਢੁਕਵੀਂ ਵਿਧਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਲਈ ਵਿਆਖਿਆ ਐਕਟ ਜਾਂ ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਵੀ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸੰਸਦ ਜਾਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਐਕਟਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਵਾਕਾਂਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਧਾਨਕ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਕਿਸੇ ਸ਼ਬਦ ਜਾਂ ਵਾਕੰਸ਼ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਬਦ, ਵਾਕਾਂਸ਼ ਜਾਂ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਡਿੱਗਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਜਾਓ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਿਕ ਉਪਬੰਧ ਜੋ ਕਿ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਸ਼ੇ ਜਾਂ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧ ਜਾਂ ਟਕਰਾਅ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਕਸਟਮਜ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਆਯਾਤ), ਮੁੰਬਈ ਬਨਾਮ ਐਮ/ਐਸ. ਦਿਲੀਪ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ.

[ਐਨ. ਵੀ. ਰਮਾਣਾ, ਜੇ.]

16. ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਹੈ। ਕੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ; ਕੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਹੈ; ਕੀ ਵਿਧਾਨਪਾਲਿਕਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਨਿਰਣਾਇਕ ਏਜੰਸੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਵੇਕ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਜਾਣ ਕੇ ਹੀ ਲੱਭੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੁਝ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸਹਾਇਤਾ ਅਤੇ ਬਾਹਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਹਨ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਦ ਹਨ।

17. ਲੰਮਾ ਸਿਰਲੇਖ, ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ, ਸਿਰਲੇਖ, ਹਾਸ਼ੀਏ ਦਾ ਨੋਟ, ਵਿਰਾਮ ਚਿੰਨ੍ਹ, ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ, ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਜਾਂ ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ ਦੀ ਧਾਰਾ, ਕਿਸੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ, ਵਿਆਖਿਆ, ਉਦਾਹਰਨਾਂ, ਐਕਟ ਦਾ ਸਮਾਂ-ਸਾਰਣੀ ਆਦਿ, ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸਹਾਇਤਾ ਹਨ। ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਬਾਹਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਹਨ ਸੰਸਦੀ ਬਹਿਸ, ਕਾਨੂੰਨ ਵੱਲ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇਤਿਹਾਸ, ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੇਅਰਿੰਗ, ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ, ਥੀਸੌਰਸ ਹੈ।

18. ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਸਲ ਇਰਾਦੇ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਧਾਨਿਕ ਵਿਵਸਥਾ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਰਥਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਹ ਵਿਆਖਿਆ ਚੁਣਨੀ ਪਵੇਗੀ ਜੋ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮਾਈਨਿੰਗ ਅਫ਼ਸਰ ਬਨਾਮ ਟਾਟਾ ਆਇਰਨ ਐਂਡ ਸਟੀਲ ਕੰਪਨੀ, (2001) 7 ਐਸਸੀਸੀ 358 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੋਟ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ:

"... ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਇਸਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਘੜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕਰਤੱਵ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੇ ਸੱਚੇ ਇਰਾਦੇ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਧਾਨਿਕ ਵਿਵਸਥਾ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਹ ਵਿਆਖਿਆ ਚੁਣਨੀ ਪਵੇਗੀ ਜੋ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੇ ਅਸਲੀ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਕੰਮ ਅਕਸਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਵਿਗਿਆਨਕ ਚਿੰਨ੍ਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਸਟੀਕ ਜਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਾ ਕਿਸੇ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਪੂਰਣ ਮਾਧਿਅਮ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਦੀ ਅਸੈਂਬਲੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲੋਕ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ੇਡਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇੱਕ ਅਰਥ ਵਿਅਕਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਕਲਪਨਾਸ਼ੀਲ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਲਈ ਵੀ ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ

ਉਹ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੋਕ ਸਕਣ ਜੋ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਭਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਇਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਸਿਰਫ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣਾ।

ਇੱਕ ਆਧੁਨਿਕ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਕੁਝ ਜਨਤਕ ਬੁਰਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਜਾਂ ਕੁਝ ਜਨਤਕ ਲਾਭ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਨੀਤੀ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੀਤ ਅਤੇ ਵਰਤਮਾਨ ਤਜ਼ਰਬੇ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਵੱਲ ਸੇਧਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਮ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਵੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ, ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਤੋਂ, ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ, ਅਜਿਹੇ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੰਦਰਭਾਂ ਨੂੰ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਚੁਣੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿੱਚ ਹੋਣੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ। ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਿਰਮਾਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਵਾਦੀ ਪਹੁੰਚ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦਾ ਭਾਵ, ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਹੀ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਰਥ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਪਸ਼ਟ ਉਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਵਸਤੂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਕੇ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ। ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ...

19. ਸੁਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ ਸਪੱਸ਼ਟ, ਸਾਦੇ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹਨ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਹੀ ਅਰਥ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਉਕਤ ਅਰਥ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨ ਵਿਚਲੇ ਸ਼ਬਦ ਸਾਦੇ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਵਿਕ ਅਤੇ ਆਮ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਬਿਆਨ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਨਈ ਲਾਲ ਸੁਰ ਬਨਾਮ ਪਰਮਨਿਧੀ ਸਾਧੂਖਾਨ, ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1957 ਐਸ.ਸੀ. 907 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹਨ ਤਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਲਪਨਾਤਮਕ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਉਸਾਰੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਕਥਿਤ ਵਸਤੂ ਅਤੇ ਨੀਤੀ ਨਾਲ ਵਧੇਰੇ ਇਕਸਾਰ।

20. ਸਾਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਠਿਨਾਈ ਅਤੇ ਅਸੁਵਿਧਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿੱਤੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਤੇ ਦੰਡ ਸੰਬੰਧੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਜੇਕਰ ਸਾਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਬੇਹੂਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਧਾਨਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ

ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਇਹ, ਜੇਕਰ ਸਾਦੀ ਉਸਾਰੀ ਬੇਤੁਕੀ ਅਤੇ ਬੇਤੁਕੀਤਾ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਵਿਵਸਥਾ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਅਤੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਬਾਰੇ ਅਦਾਲਤ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਸਲ ਇਰਾਦੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਵਿਧਾਨਕ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੁਣ ਟੈਕਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ।

21. ਦੰਡ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਖ਼ਤ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਕਰਨੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਦੀ ਸਖਤ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਵਿਵੇਕਸ਼ੀਲ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 265 ਰਾਜ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਤੋਂ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਣ ਤੋਂ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਵੈ-ਜੀਵਨੀ ਹੈ ਉਸ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਾਗਰਿਕਾਂ 'ਤੇ ਬੋਝ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਜਦੋਂ ਸਮਰੱਥ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਕੁਝ ਖਾਸ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿਚ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀਆਂ/ਕੁਝ ਵਸਤੂਆਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸਤਾਰ/ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜੋ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੁਆਰਾ ਇਰਾਦੇ ਨਹੀਂ ਸਨ।

22. ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 'ਸਾਦਾ ਅਰਥ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਨਿਯਮ' ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 'ਸਾਦਾ ਅਰਥ ਨਿਯਮ' ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚਲੀ ਭਾਸ਼ਾ ਸਾਦੀ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਾਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਨਾ ਅਤੇ ਸਮਝਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਕੋਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਲਾਮਤੀ ਅਧਿਕਤਮ ਵਾਕੰਸ਼ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ “cum inverbis nulla ambiguitas est, nondebet admitti voluntatis quaestio”। ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਤਮ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਕਈ ਵਾਰ ਸਖਤ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸਾਦੇ ਅਰਥ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਖਤ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸਹੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਸਖਤ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿਚ ਵਿਧਾਨ ਦਾ ਸਾਦਾ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਸਖਤ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਸਵੈ-ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ।

23. ਅੱਗੇ, ਅਸੀਂ 'ਸਖਤ ਵਿਆਖਿਆ' ਦੇ ਅਰਥ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਕਸਿਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਟੈਕਸ ਛੋਟ

ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਅੰਤਰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਬਲੈਕ ਦੀ ਲਾਅ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ (10ਵੀਂ ਐਡ.) ਵਿੱਚ 'ਸਖਤ ਵਿਆਖਿਆ' ਦਾ ਵਰਣਨ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

ਸਖਤ ਵਿਆਖਿਆ. (16c) 1. ਸੰਦਰਭ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਅਰਥਾਂ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਤੰਗ, ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਵਿਆਖਿਆ। 2. ਇੱਕ ਵਿਆਖਿਆ ਜਿਸਨੂੰ ਦੁਭਾਸ਼ੀਏ ਦੁਆਰਾ ਸੰਕੁਚਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਾਠ ਦੇ ਲੇਖਕਾਂ ਜਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਾਸ ਇਰਾਦੇ ਜਾਂ ਸਮਝਾਂ ਹੋਣ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ। ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਉਸਾਰੀ; ਪ੍ਰਤਿਬੰਧਿਤ ਵਿਆਖਿਆ; ਵਿਆਖਿਆ ਵਿਆਖਿਆ ਪਾਬੰਦੀ; ਵਿਆਖਿਆ ਜ਼ੁਬਾਨੀ. 3. ਮੂਰਤੀਆਂ ਦੀ ਸਖਤ ਵਿਆਖਿਆ ਵਾਲਾ ਫਲਸਫਾ।- ਇਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਿਤ ਵਿਆਖਿਆ.
ਉਸਾਰੀਵਾਦ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਖਤ ਨਿਰਮਾਣਵਾਦ ਦੇਖੋ। Cf ਵੱਡੀ ਵਿਆਖਿਆ; ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਵਿਆਖਿਆ (2)

"ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਸਖਤ ਉਸਾਰੀ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਉਲਝਣਾਂ ਜਾਂ ਸਮਾਨ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸਤਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅੱਖਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਸਦੀ ਭਾਵਨਾ ਜਾਂ ਕਾਰਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਕਿ ਹਾਰਨ ਲਈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਉਦੇਸ਼, ਪਰ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਰੇ ਵਾਜਬ ਸ਼ੰਕਿਆਂ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।' ਚਾਰਲਸ ਲੈਸਲੀ ਅਮੇਸੇਡਜ਼, 3ਡੀ ਐਡੀ. 1914)

"ਸਖਤ ਵਿਆਖਿਆ ਇੱਕ ਵਿਅੰਗਾਤਮਕ ਸਮੀਕਰਨ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਜਾਂ ਤੰਗ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਅਰਥ ਦੂਜੇ ਨਾਲੋਂ ਚੌੜਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਖਤ (ਅਰਥਾਤ, ਸੰਕੁਚਿਤ) ਅਰਥ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਖਤ (ਅਰਥਾਤ, ਸ਼ਾਬਦਿਕ) ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। (t) (ਗਲੈਨਵਿਲ ਐਲ. ਵਿਲੀਅਮਜ਼ ਐਡ., 10ਵੀਂ ਐਡੀ. 1947)।

24. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪਿੰਕੀ ਆਨੰਦ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਧੀਕ ਸਾਲਿਸਟਰ ਜਨਰਲ, ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਅਤੇ ਸਖਤ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਰੇ ਸੰਦਰਭਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਖਤ ਨਿਯਮ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ, ਪਰ ਸਖਤ ਨਿਯਮ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਬਕਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ। ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਐਂਡ ਰੀਕਲੇਮੇਸ਼ਨ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ, ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ., (1990) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 682 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਇਹ ਅੰਤਰ ਬਣਾਇਆ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਨਿਯਮ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ-

ਕਸਟਮਜ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਆਯਾਤ), ਮੁੰਬਈ ਬਨਾਮ ਐਮ/ਐਸ. ਦਿਲੀਪ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ.

[ਐਨ. ਵੀ. ਰਮਾਣਾ, ਜੇ.]

"ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਨਿਯਮਾਂ ਲਈ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਤੇ ਵਿਆਕਰਨਿਕ ਅਰਥਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮਝਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜੋ ਵੀ ਨਤੀਜਾ ਹੋਵੇ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਹੋਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਉਹੀ ਸ਼ਬਦ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੂਰੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਸਮਕਾਲੀ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੀਤਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਬਦਲਾਅ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਉਹ ਸਖ਼ਤ ਵਿਆਖਿਆ ਇਸ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਸਖ਼ਤ-ਸ਼ਾਬਦਿਕਤਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਢੁਕਵਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ 'ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਨਿਯਮ' ਦੇ ਨਾਲ 'ਸਖਤ ਵਿਆਖਿਆ' ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ 'ਪ੍ਰਤੱਖ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦਾ' ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੱਥ ਲਈ ਜੀਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਓਵਰਲੈਪਿੰਗ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ, 'ਸਖਤ ਵਿਆਖਿਆ' ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕਤਾ ਨੂੰ ਘੇਰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਬੇਤੁਕੀ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਸ਼ਾਬਦਿਕਤਾ ਸਪੈਕਟ੍ਰਮ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜਾਂ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ 'ਸਖਤ ਵਿਆਖਿਆ' ਨੂੰ ਕੁਝ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਕੇਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਨਿਯਮ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

25. ਅਸੀਂ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਨਿਯਮ ਸਖਤ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਪਰਸਪਰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਅਣਡਿੱਠ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ 'ਸਖਤ ਵਿਆਖਿਆ' ਅਤੇ 'ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਵਿਆਖਿਆ'। ਅਸੀਂ 'ਤੇ ਦੁਹਰਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਦੁਹਰਾਉਣ ਦੀ ਕੀਮਤ ਕਿ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਸਖਤ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਜਾਂ ਸਾਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਾਧਨ, ਅਰਥਾਤ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਜਾਂ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਣ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹੋਰ ਸਹਾਇਕ ਸਮੱਗਰੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ, ਕਿਸੇ ਇਰਾਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਸਪਸ਼ਟ ਅਰਥ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਉਮਰ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਇਕੁਇਟੀ ਦੀ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਦੇਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ; ਇਰਾਦੇ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਕਨੂੰਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਪੜ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

26. ਜਸਟਿਸ ਜੀ.ਪੀ. ਸਿੰਘ, ਰੀ, ਮਿਕਲਥਵੇਟ, (1885) 11 ਐਕਸ 452 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਪਣੇ ਗ੍ਰੰਥ 'ਵਿਧਾਨਕ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ' (14ਵਾਂ ਸੰਸਕਰਣ 2016 ਪੰਨਾ - 879) ਵਿੱਚ; ਪਾਰਟਿੰਗਟਨ v AG (1869) LR 4 HL 100; ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਪਿਨਿੰਗ ਐਂਡ ਗਿਨਿੰਗ ਮਿੱਲਜ਼ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਡਿਪਟੀ ਸੀਆਈਟੀ, ਜੈਪੁਰ, (2014) 11 ਐਸਸੀਸੀ 672, ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, (1986) 2 ਐਸਸੀਸੀ 11 ਅਤੇ ਕੇਪ ਬ੍ਰਾਂਡੀ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਬਨਾਮ ਆਈਆਰਸੀ, (1921) 1 KB 64, ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਾਰ-

"ਇੱਕ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਲਾਰਡ ਵੈਨਸਲੇਡੇਲ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਨਿਯਮ, ਜਿਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਾਰਡ ਹੈਲਸਬਰੀ ਅਤੇ ਲਾਰਡ ਸਿਮੌਂਡਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ: 'ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਸੰਸਦ ਦੇ ਹਰ ਐਕਟ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਕਲਾਸਿਕ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਕੇਰਨਸ ਨੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ: "ਜੇਕਰ ਵਿਅਕਤੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਦਿਮਾਗ ਲਈ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜੇਕਰ ਕਰਾਊਨ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸਕਦਾ, ਵਿਸ਼ਾ ਆਜ਼ਾਦ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮਾਮਲਾ ਹੋਰ ਵੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਉਸਾਰੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਜਿਹੀ ਉਸਾਰੀ ਇੱਕ ਟੈਕਸਿੰਗ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। VISCOUNT SIMON ਨੇ ROWLATT, J. ਦੇ ਇੱਕ ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ: "ਟੈਕਸਿੰਗ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਵੇਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਇਰਾਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਟੈਕਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਬਰਾਬਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੁਝ ਵੀ ਪੜ੍ਹਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕੁਝ ਵੀ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ. ਕੋਈ ਵੀ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ 'ਤੇ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

"ਟੈਕਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਲਾਭ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਨਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਟੈਕਸਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਰਾਬਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ...।"

ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ:

"ਇਸ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਤਮ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਭੁੱਲਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ, "ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ", [ਰਸਲ ਬਨਾਮ ਸਕਾਟ, (1948) 2 ਸਾਰੇ ER 1].

ਕਸਟਮਜ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਆਯਾਤ), ਮੁੰਬਈ ਬਨਾਮ ਐਮ/ਐਸ. ਦਿਲੀਪ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ.
[ਐਨ. ਵੀ. ਰਮਾਣਾ, ਜੇ.]

ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਸਹੀ ਤਰੀਕਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਛੂਕੇ ਬਿਨਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਨਿਰਮਾਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਪਰ ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਬੋਝ ਪਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ [Ormond Investment Co. v. Betts, (1928) AC 143]। ਤੰਗੀ, ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਜਾਂ ਵਿਗਾੜਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਟੈਕਸ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਭੂਮਿਕਾ ਨਹੀਂ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੁਝ ਅਸਲ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨਾ ਹੋਵੇ [ਮੈਪ ਬਨਾਮ ਓਰਾਮ, (1969) 3 ਸਾਰੇ ER 215]। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ "ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਚਾਹਵਾਨ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਅਰਥ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੋਣਗੀਆਂ [IRC v. Ross and Coutler, (1948) 1 All ER 616] "

ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਦਵਾਨ ਲੇਖਕ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ:

"ਇਸ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਅਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਦੋ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਲਈ ਵਾਜਬ ਹਨ ਤਾਂ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਲਾਭ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ [ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਮਿੱਲ ਬਨਾਮ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਵਰਧਾ, ਏਆਈਆਰ 1958 ਐਸਸੀ 341]। ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਟੈਕਸਦਾਤਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਾ ਲਿਆਏ ਜਾਣ ਕਰਕੇ ਬਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ [CIT ਬਨਾਮ ਜਲਗਾਓਂ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਸਪਲਾਈ ਕੰਪਨੀ, AIR 1960 SC 1182]। ਪਰ ਇੱਕ ਟੈਕਸਿੰਗ ਕਨੂੰਨ, [CIT, W.B. v. ਸੈਂਟਰਲ ਇੰਡੀਆ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼, AIR 1972 SC 397], ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਰਕ ਜਾਂ ਤਰਕ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਲਾਭਦਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ [ਆਜ਼ਮ ਝਾਅ ਬਨਾਮ ਖਰਚ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਹੈਦਰਾਬਾਦ, AIR 1972 SC 2319]। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ, ਤੰਗੀ ਜਾਂ ਇਕੁਇਟੀ ਦੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਭੂਮਿਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ
ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਵੀ ਇਹੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇਗੀ [ਕਪਿਲ ਮੋਹਨ ਬਨਾਮ ਕਾਮ. ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ, ਦਿੱਲੀ, AIR 1999 SC 573]। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਟੈਂਪ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਜਾਂ ਇਕੁਇਟੀ ਢੁਕਵੀਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਟੈਕਸ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਭਾਸ਼ਾ ਸਾਦੀ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ [ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ v. ਰਾਕੇਸ਼ ਕੋਹਲੀ ਅਤੇ ਅੰਕ., (2012) 6 SCC 312]। ਪਰ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਕੁਇਟੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਕਿਸੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੀ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਮਾਲੀਏ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੀ।

ਉੱਪਰ ਕੱਢੇ ਗਏ ਅੰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਨਾਮ ਕਸਤੂਰੀ ਸੰਨਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ, (1999) 3 ਐਸਸੀਸੀ 346 ਅਤੇ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਕੇਸੋਰਾਮ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ, (2004) 10 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 201 [ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਖੇਪਤਾ ਲਈ 'ਕੇਸੋਰਾਮ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਕੇਸ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ]। ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਸੱਤ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਿਆਂ ਜਸਟਿਸ ਜੀ.ਪੀ. ਸਿੰਘ ਦਾ ਗ੍ਰੰਥ, ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੇਠਲੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ

"(i) ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਬਰਾਬਰੀ ਵਾਲੇ ਵਿਚਾਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਧਾਰਣਾ ਜਾਂ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇੱਕ ਟੈਕਸਿੰਗ ਕਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜੋ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਇਹ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਯਾਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਕਮੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ; (ii) ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਦਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚਾਰਜਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ (iii) ਜੇਕਰ ਸ਼ਬਦ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹਨ ਅਤੇ ਦੋ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਲਾਭ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਟੈਕਸਦਾਤਾ ਦੀ ਕੈਪਿੰਗ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪੱਤਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸਨੂੰ ਫੜਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੋ।"

27. ਹੁਣ ਦੂਜੇ ਪਹਿਲੂ ਵੱਲ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਛੋਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਜਾਂ ਛੋਟ ਦੀਆਂ ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਛੋਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨੂੰ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ. ਬਾਅਦ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਛੋਟ ਧਾਰਾ ਦੀਆਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਛੋਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਮੁੱਖ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਕਾਫ਼ੀ ਪਾਲਣਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਸਪਸ਼ਟ ਛੋਟ ਧਾਰਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਛੋਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਟੈਸਟਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਲਈ ਸਖਤ ਨਿਰਮਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਉਦਾਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਕਸਟਮਜ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਆਯਾਤ), ਮੁੰਬਈ ਬਨਾਮ ਐਮ/ਐਸ. ਦਿਲੀਪ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ.
[ਐਨ. ਵੀ. ਰਮਾਣਾ, ਜੇ.]

ਇਨਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਬਨਾਮ ਜੇਮਸ ਫੋਰੈਸਟ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਾ ਕੇਸ, [(1890) 15 AC 334 (HL)] - ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਹੈ ਜੋ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਛੋਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿਆਖਿਆਤਮਿਕ ਟੈਸਟ ਦੀ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 'ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਗੈਰਵਾਜਬ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਅਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਛੋਟ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਵਹਾਰਕ ਸੀ, ਕਿ ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ' ਅਤੇ ਇਸ ਛੋਟ ਨੇ 'ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਹੋਰਾਂ' ਤੇ ਬੋਝ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਮੈਂਬਰ'। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਲਾਰਡ ਹਾਲਸਬਰੀ, LC ਦਾ ਇੱਕ ਅਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਹੈ, ਪਰ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਛੋਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 1955 ਤੋਂ, ਇਹ ਇਕਸਾਰ ਨਜ਼ਰੀਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ (ਛੂਟ ਧਾਰਾ ਨਹੀਂ) ਵਿਚਲੇ ਸ਼ਬਦ ਅਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਦੋ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਟੈਕਸਦਾਤਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਟੈਕਸ ਜਾਲ ਤੋਂ ਬਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਕੇਸੋਰਾਮ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹਵਾਲਾ ਵੇਖੋ)।

29. ਪਹਿਲਾ ਮਾਮਲਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚਿੰਤਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਵਪਾਰਕ ਟੈਕਸ ਅਫ਼ਸਰ, ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ., ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1956 ਐਸ.ਸੀ. 202। ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪੰਜ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦੋ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਵਿਚਾਰ ਹਨ; ਭਾਰਤ ਦੇ ਤਤਕਾਲੀ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਐਸ.ਆਰ. ਬਹੁਮਤ ਲਈ ਦਾਸ, ਅਤੇ ਜਸਟਿਸ ਬੀ.ਪੀ. ਸਿਨਹਾ (ਉਸ ਵੇਲੇ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਵਜੋਂ) ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਦਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ, ਉਦਯੋਗ ਅਤੇ ਸਪਲਾਈ ਮੰਤਰਾਲੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਮਿੱਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਬੰਗਾਲ ਵਿੱਤ (ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ) ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਛੋਟ ਲਈ ਮਿੱਲ ਦੇ ਟੈਕਸਯੋਗ ਟਰਨਓਵਰ ਵਜੋਂ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ।) ਐਕਟ, 1941 (1941 ਦਾ ਬੰਗਾਲ ਐਕਟ VI)। ਬੰਗਾਲ ਫਾਈਨੈਂਸ (ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ) ਐਕਟ, 1941 ਦੀ ਧਾਰਾ 5(2)(a)(iii) ਦੇ ਤਹਿਤ ਛੋਟ ਭਾਰਤੀ ਸਟੋਰ ਵਿਭਾਗ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਪਲਾਈ ਵਿਭਾਗ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੇਲਵੇ ਜਾਂ ਜਲ ਆਵਾਜਾਈ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ '. ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨੀ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ, ਉਦਯੋਗ ਅਤੇ ਸਪਲਾਈ ਮੰਤਰਾਲੇ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਵੇਗੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

30. ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ, ਉਦਯੋਗ ਅਤੇ ਸਪਲਾਈ ਮੰਤਰਾਲਾ ਛੋਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਬਹੁਮਤ ਨੇ ਉਦਯੋਗਾਂ ਅਤੇ ਸਪਲਾਈ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਮੂਲ 'ਤੇ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੇ ਕੰਮ ਛੋਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਵਿਭਾਗਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਸਨ। ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਦਾ ਤਰਕ ਸੀ ਕਿ ਛੋਟ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਿਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਬਾਰੇ ਵੀ ਕੁਝ ਸੁਰਾਗ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(2)(a)(iii) ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਛੋਟ ਦੇਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਵਿਕਰੀ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਗਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਲ ਦੀ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਵੀ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਛੋਟ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ:

"ਅਸੀਂ ਤਰਕ ਦੀ ਇਸ ਲਾਈਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਛੋਟ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਉਹਨਾਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਕੇ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਐਕਟ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ, ਉਹਨਾਂ ਦੋ ਵਿਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਦੋ ਵਿਭਾਗਾਂ ਨੂੰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੰਗ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ, ਛੋਟ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਅਜਿਹਾ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ ਬਣਾਉਣ ਵਿਚ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

31. ਉਪਰੋਕਤ ਪਲੇਸੀਟਮ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਸਖਤ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਛੋਟ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਵਿਆਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜੋ ਨਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਤੰਗ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ। ਵਿਆਪਕ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਨੇ ਇੱਕ ਤੰਗ ਨਜ਼ਰੀਆ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਕਿ ਸਖਤ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਰਥ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ; ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਰਥ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਵਿਧਾਨਿਕ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ।

32. ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਦੀ ਰਾਏ ਜਸਟਿਸ ਬੀ.ਪੀ. ਸਿਨਹਾ (ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਵਜੋਂ) ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(2)(a)(iii) ਲਈ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਣ ਵਿਆਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ:

ਕਸਟਮਜ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਆਯਾਤ), ਮੁੰਬਈ ਬਨਾਮ ਐਮ/ਐਸ. ਦਿਲੀਪ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ.
[ਐਨ. ਵੀ. ਰਮਾਣਾ, ਜੇ.]

ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲਾ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਛੋਟ ਦੀ ਧਾਰਾ ਨਵੇਂ ਬਣੇ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਹੁਣ ਉਦਯੋਗ ਅਤੇ ਸਪਲਾਈ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪਰ ਇਹ ਵਿਭਾਗ ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਉਦਯੋਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਮੁੱਖ ਖਰੀਦ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਛੋਟ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਖਰੀਦ ਗਤੀਵਿਧੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਾਰਜ ਸਪਲਾਈ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹੁਣ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਵੇਂ ਬਣੇ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿੰਗ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਛੋਟ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸਿਰਫ਼ ਨਾਮਕਰਨ 'ਤੇ ਹੀ ਚੱਲਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨੇ ਨਾਮ ਬਦਲਣ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਤ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ।
33. ਘੱਟ-ਗਿਣਤੀ ਨੇ 'ਸਖਤ ਵਿਆਖਿਆ' ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਆਖਿਆ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ "ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ" ਛੋਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਵੇਗੀ। ਘੱਟਗਿਣਤੀ ਨੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ਼ ਇਨਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਬਨਾਮ ਜੇਮਸ ਫੋਰੈਸਟ, (18 90) 15 ਏਸੀ 334 ਦੇ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਘੱਟਗਿਣਤੀ ਸਖਤ ਵਿਆਖਿਆ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕੀ ਕਿਉਂਕਿ ਛੋਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿਆਪਕ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਲਈ ਛੋਟਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਖਤ ਵਿਆਖਿਆ ਗੈਰ-ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਛੋਟਾਂ ਦੇਣ ਨਾਲ ਦੂਜਿਆਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਾਧੂ ਬੋਝ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਸੀ।

ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਰੀਖਣ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ-
“ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ਼ ਇਨਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਬਨਾਮ ਜੇਮਸ ਫੋਰੈਸਟ (1890) 15 ਏਸੀ 334 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਹਾਲਸਬਰੀ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਛੋਟਾਂ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਟੈਕਸਾਂ ਦਾ ਬੋਝ ਐੱਨ. ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਰਤੀ ਸਟੋਰ ਵਿਭਾਗ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਭਾਗਾਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰਾਂ ਆਦਿ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਜਨਤਕ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਸਟੋਰਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਬੰਗਾਲ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਗਠਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਭਾਰਤ ਦੇ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਜਿਸ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਬਜਟ ਵਿੱਚ ਘਾਟੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬਸਿਡੀਆਂ ਅਤੇ ਸਬਸਡੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੰਗਾਲ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਰਿਆਇਤ ਬੰਗਾਲ ਪ੍ਰਾਂਤ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਪਾਰਕ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬੰਗਾਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਅਨੁਕੂਲ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਹੋਰ ਨਾਗਰਿਕਾਂ 'ਤੇ ਵਧੇਰੇ ਬੋਝ ਸੁੱਟਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਛੋਟ ਦੇ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਨਿਰਮਾਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਬੰਗਾਲ ਪ੍ਰਾਂਤ ਵਿੱਚ ਜਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਵਿਕਰੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਓਨਾ ਹੀ ਉਸ ਸੂਬੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਪਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਪਾਰਕ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਲਾਭ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ 10,000 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦੇ ਟੈਕਸ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਪਰ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਉੱਠਣ ਵਾਲੇ ਸਵਾਲ ਨੇ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸੂਬੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ ਕਈ ਕਰੋੜਾਂ ਦੀ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਬੰਗਾਲ ਪ੍ਰਾਂਤ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰਕ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਬੰਗਾਲ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਖਰੀਦ ਏਜੰਸੀ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦਾ ਲਾਭ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਸੀ. 1949 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਕਈ ਵਾਰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਏ ਗਏ।

34. ਹੰਸਰਾਜ ਗੋਰਧਨਦਾਸ ਬਨਾਮ ਐਚ.ਐਚ. ਦਵੇ ਵਿੱਚ, ਸਹਾਇਕ. ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਸਟਮ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਸੂਰਤ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ., ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1970 SC 755 = (1969) 2 SCR 253 [ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਖੇਪਤਾ ਲਈ 'ਹੰਸਰਾਜ ਗੋਰਧਨਦਾਸ ਕੇਸ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ], ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹੇਠ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਛੋਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਢੁਕਵਾਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਕੱਲਾ ਮਾਲਕ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਤੋਂ ਕਪਾਹ ਦੀ ਖਰੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੇ 0.19 ਰੁਪਏ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਬੁਣਾਈ ਖਰਚੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਬੁਣਾਈ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਪ੍ਰਤੀ ਗਜ਼, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਸੂਤੀ ਫੈਬਰਿਕ ਦੀ ਢੋਆ-ਢੁਆਈ ਲਈ ਸੋਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਖਰਚ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।

ਸਾਲ 1959 ਅਤੇ 1960 ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇੱਕ ਛੋਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 31 ਮਾਰਚ, 1961 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਕਪਾਹ ਪਾਵਰ ਲੂਮ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਸੂਤੀ ਫੈਬਰਿਕ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਰਜਿਸਟਰਡ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਸੋਸਾਇਟੀ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਸੂਤੀ ਫੈਬਰਿਕ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵ ਵਾਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲੀਏ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਛੋਟ ਨੂੰ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਣ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਿਆਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਦੇ ਗਠਨ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਤ ਕਰਨਾ ਸੀ ਜੋ ਨਾ ਸਿਰਫ ਸੂਤੀ ਫੈਬਰਿਕ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਬਲਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਮਾਲਕੀ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸੋਸਾਇਟੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਚਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਾਵਰ ਲੂਮ ਨਹੀਂ ਚਲਾਏ ਹਨ।

ਕਸਟਮਜ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਆਯਾਤ), ਮੁੰਬਈ ਬਨਾਮ ਐਮ/ਐਸ. ਦਿਲੀਪ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ.
[ਐਨ. ਵੀ. ਰਮਾਣਾ, ਜੇ.]

ਨੀਤੀ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਹਰ ਇੱਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਲੂਮ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਕੱਪੜੇ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਾਜ ਬਣਾ ਕੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਰਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਤਪਾਦਿਤ ਵਸਤੂਆਂ ਜਿਸ ਲਈ ਛੋਟ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਵਸਤੂਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਮੰਤਵਪੂਰਣ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਗਿਣਿਆ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਰੀਖਣ ਹਨ:

"ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਇਰਾਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਮਾਮਲਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਟੈਕਸ-ਦਾਤਾ ਛੋਟ ਦੀਆਂ ਸਾਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਸਹਾਇਤਾ ਵਜੋਂ ਬੁਲਾ ਕੇ ਇਸ ਦੇ ਲਾਭ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਤੋਂ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਇਰਾਦਾ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਗੱਲ ਵੱਖਰੀ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਸਲੋਮਨ ਬਨਾਮ ਸਲੋਮਨ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, (1897) AC 22 ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਵਾਟਸਨ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ:

'ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇਕ ਆਮ ਪਰ ਬਹੁਤ ਤਿਲਕਣ ਵਾਲਾ ਵਾਕੰਸ਼ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਇਰਾਦੇ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੀ ਰਾਏ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਸੰਕੇਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਸ਼ਾਇਦ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੋਵੇਗਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿਚ ਕੋਈ ਕਮੀ ਰਹਿ ਗਈ ਹੈ। ਕਨੂੰਨ ਜਾਂ ਇਕੁਇਟੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਵਿਧਾਨਪਾਲਿਕਾ ਦਾ ਕੀ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕੇਵਲ ਉਸ ਤੋਂ ਹੀ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਰਥਾਂ ਦੁਆਰਾ।'

ਇਹ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਕੈਸਸ ਓਮਿਸਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕ੍ਰਾਫੋਰਡ ਬਨਾਮ ਸਪੂਨਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। '... ਅਸੀਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਨੁਕਸਦਾਰ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਅਸੀਂ ਜੋੜ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ, ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਅਤੇ, ਉਸਾਰੀ ਦੁਆਰਾ, ਉੱਥੇ ਰਹਿ ਗਈਆਂ ਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਬੇਨਤੀ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਉਦੇਸ਼ ਹੈਂਡਲੂਮ ਕੱਪੜੇ ਦੇ ਅਸਲ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗਠਿਤ ਕਰਕੇ ਪਾਵਰ ਲੂਮ ਵੱਲ ਜਾਣ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪਰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਉਸ ਵਸਤੂ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਇਸ ਨੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲਗਾਇਆ ਹੈ। ”

35. ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਵੁੱਡ ਪੇਪਰਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ, (1990) 4 ਐਸਸੀਸੀ 256 [ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੁੱਡ ਪੇਪਰਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਕੇਸ' ਸੰਖੇਪਤਾ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ] ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਛੋਟ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਪੜਾਅ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਅੰਤਰ। ਅਤੇ ਛੋਟ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਪੜਾਅ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੈਂਟਰਲ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਬਨਾਮ ਪਾਰਲੇ ਐਕਸਪੋਰਟਸ (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ, (1989) 1 SCC 345 ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ "ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਵਧਾਓ ਜਾਂ ਚੌੜਾ ਨਾ ਕਰੋ। ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਉਦਾਰਤਾ ਨਾਲ ਸਮਝੋ। ” ਅਜਿਹੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ ਤਰਕ ਵੁੱਡ ਪੇਪਰਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਪੈਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ-

. “... ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਛੋਟ ਦੇਣਦਾਰੀ, ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੈ। ਵਿੱਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਆਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਵਧ ਰਹੀ ਕੋਨੋਮੀ ਵਿੱਚ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ ਨਵੀਆਂ ਇਕਾਈਆਂ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਛੁੱਟੀ, ਵਸਤੂਆਂ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਿਆਇਤੀ ਦਰ ਜਾਂ ਖਾਸ ਉਦੇਸ਼ ਆਦਿ ਲਈ। ਇਸ ਲਈ ਇਸਦੀ ਉਸਾਰੀ, ਚਾਰਜਿੰਗ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਉਲਟ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਟਚਸਟੋਨ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਛੋਟ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਜਾਂ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦੇ ਜਾਂ ਅਸਮਾਨ ਬੋਝ ਦੇ ਆਰਥਿਕ ਵਾਜਬ ਠਹਿਰਾਉਣ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਲੀਏ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਵਾਲੇ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਗਤੀਸ਼ੀਲ ਪਹੁੰਚ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਅਪਵਾਦ ਜਾਂ ਛੋਟ ਲਾਗੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਸਿਧਾਂਤ ਇਸ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ। ਇਸਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੜਾਵਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦਾ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਅਤੇ ਸਖਤ ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਛੋਟ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਪਵਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਜਾਂ ਸ਼ੰਕਾ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਖੇਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਅਤੇ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ...”

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਕਸਟਮਜ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਆਯਾਤ), ਮੁੰਬਈ ਬਨਾਮ ਐਮ/ਐਸ. ਦਿਲੀਪ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ.
[ਐਨ. ਵੀ. ਰਮਾਣਾ, ਜੇ.]

36. ਮੰਗਲੌਰ ਕੈਮੀਕਲਜ਼ ਐਂਡ ਫਰਟੀਲਾਈਜ਼ਰਸ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਡਿਪਟੀ ਡੀ. ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, (1992) ਸਪਲਾਈ. 1 SCC 21 [ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਖੇਪਤਾ ਲਈ 'ਮੈਂਗਲੋਰ ਕੈਮੀਕਲਜ਼ ਕੇਸ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ], ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕਰਨਾਟਕ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1957 ਦੀ ਧਾਰਾ 8-ਏ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕੁਝ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। "ਤੇਜ਼ ਉਦਯੋਗੀਕਰਨ" ਲਈ ਰਾਜ ਦੀ ਨੀਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਉਦਯੋਗ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉੱਦਮੀਆਂ ਨੂੰ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਪੈਕੇਜ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਾਮਲਾ ਸਬੰਧਤ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 30 ਜੂਨ, 1969 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਰਿਫੰਡ ਸਬੰਧਤ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਐਡਜਸਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸਨ। ਸਿਰਫ ਵਿਵਾਦ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ "ਪੂਰਵ ਅਨੁਮਤੀ" ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾ ਕਰਕੇ, 11 ਅਗਸਤ, 1975 ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, "ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸਮਾਯੋਜਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਟੈਕਸਾਂ, ਨਵੇਂ ਉਦਯੋਗ ਨੂੰ ਰਿਫੰਡ ਨੂੰ ਅਨੁਕੂਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰੀ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਸਕਦੇ ਹਨ।

37. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਛੋਟਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਸਖਤ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ:

"... ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਨਿਆਂਇਕ ਰਾਏ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸਾਂ ਤੋਂ ਛੋਟਾਂ ਟੈਕਸ ਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਦੂਜੇ ਗੈਰ-ਮੁਕਤ ਵਰਗ ਉੱਤੇ ਬੋਝ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਰੁਝਾਨ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਬਰਾਬਰ ਜਾਣਿਆ-ਪਛਾਣਿਆ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਛੋਟ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

... ਇੱਕ ਸਖਤ ਅਤੇ ਇੱਕ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਚੋਣ ਕੇਵਲ ਵਿਧਾਨਿਕ ਭਾਸ਼ਾ 'ਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਮੇਫੇਸਟ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਆਖਿਆਤਮਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਉਦੋਂ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਾਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਅਰਥ ਪ੍ਰਗਟ

ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਜੇਕਰ ਸ਼ਬਦ ਸਾਦੇ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿੱਧੇ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

.ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦਾ ਅਸਲ ਨਿਯਮ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਵੁੱਡ ਪੇਪਰਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ [(1990) 4 SCC 256 = 1990 SCC (ਟੈਕਸ) 422 = JT (1991) SC 151]"

ਤਿੰਨ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਹਿਲੂ ਜੋ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲੇਟਵੀਂ ਇਕੁਇਟੀ ਦੀ ਮਾਨਤਾ, ਸਖਤ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਵਜੋਂ, ਸਾਦੇ ਅਰਥ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਸਖਤ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ।

38. ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਬਨਾਮ ਹਰੀ ਚੰਦ ਸ਼੍ਰੀ ਗੋਪਾਲ, (2011) 1 SCC 236 [ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਖੇਪਤਾ ਲਈ 'ਹਰੀ ਚੰਦ ਕੇਸ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ] ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾਂਗੇ। ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਸਵਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਕੇ.ਐਸ. ਰਾਧਾਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ, ਜੇ., ਜਿਸ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਲਈ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਰਾਏ ਲਿਖੀ, ਨੇ ਸਵਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਅਰਥਾਤ, ਕੀ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਟੈਰਿਫ ਐਕਟ, 1985 ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅੰਤਿਮ ਉਤਪਾਦ ਦਾ ਨਿਰਮਾਤਾ ਛੋਟ ਦੀ ਛੋਟ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ? 11.08.1994 ਦੀ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਵਸਤੂਆਂ 'ਤੇ ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ, ਜੇਕਰ ਅੰਤਮ ਉਤਪਾਦ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਰਿਕਾਰਡ ਇਸਦੀ "ਇੱਛਤ ਵਰਤੋਂ" ਅਤੇ "ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਵਰਤੋਂ" ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਨਿਯਮਾਂ, 1994 ਦੇ ਅਧਿਆਇ 10 ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ"? ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਉਕਤ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਛੋਟ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਿਰਮਾਤਾ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰਵ-ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਜਾਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਫਿਰ ਛੋਟ ਧਾਰਾ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੀ ਪਰੀਖਿਆ, ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਲੋੜਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਿਹਨਾਂ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਅਤੇ ਦੁਹਰਾਇਆ। ਦੀ ਕਾਫੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਹੰਸਰਾਜ ਗੋਰਧਨਦਾਸ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਅਨੁਪਾਤ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੈਰਾ 29 ਵਿੱਚ ਛੋਟ ਧਾਰਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਲਈ-

ਕਸਟਮਜ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਆਯਾਤ), ਮੁੰਬਈ ਬਨਾਮ ਐਮ/ਐਸ. ਦਿਲੀਪ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ.

[ਐਨ. ਵੀ. ਰਮਾਣਾ, ਜੇ.]

“ਕਾਨੂੰਨ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਛੋਟ ਜਾਂ ਰਿਆਇਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਛੋਟ ਜਾਂ ਰਿਆਇਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇੱਕ ਛੋਟ, ਰਿਆਇਤ ਜਾਂ ਅਪਵਾਦ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਕੁਝ ਖਾਸ ਅਪਵਾਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਜੇ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਛੋਟ ਉਪਲਬਧ ਹੈ, ਤਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀਆਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਨਣਾ ਜਾਂ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਈ ਵਾਰ ਸੋਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕੁਝ ਵਿਥਕਾਰ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਕੁਝ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੀ ਗੈਰ-ਪਾਲਣਾ ਸਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਜਾਂ ਛੋਟ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਤੱਤ।"

39. ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਫਿਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਾਲਣਾ ਅਤੇ "ਇੱਛਤ ਵਰਤੋਂ" ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ। ਪੈਰਾ 31 ਤੋਂ 34 ਵਿੱਚ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ -

"31. ਬੇਸ਼ੱਕ, ਛੋਟ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ। ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਤਰ ਜੋ ਸਾਰਥਿਕ ਚਰਿੱਤਰ ਵਾਲੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਨੀਤੀ ਦੇ ਕੁਝ ਖਾਸ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜੋ ਕਿ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਅਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਹਨ, ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ... ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਾਲਣਾ ਅਤੇ "ਇੱਛਤ ਵਰਤੋਂ" ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ

32. ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਾਲਣਾ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਢ ਹੈ, ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰੀ, ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਧਿਰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਕੁਝ ਮਾਮੂਲੀ ਜਾਂ ਅਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਪਹਿਲੂਆਂ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਜਾਂ ਨੁਕਸਦਾਰ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਵਰਣਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਲੋੜਾਂ ਦਾ "ਸਾਰ" ਜਾਂ "ਪਦਾਰਥ"। "ਵਾਜਬਤਾ" ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, "ਕਾਫ਼ੀ ਪਾਲਣਾ" ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਹਰ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਅਤੇ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਨਿਯਮ ਦਾ ਉਦੇਸ਼। ਅਜਿਹੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਧਾਨਕ ਪੂਰਵ-ਸ਼ਰਤ ਜੋ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਯਕੀਨਨ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜਿਸ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਸਖਤ ਪਾਲਣਾ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਕਿਸਮ ਦੀ। ਸਾਰਥਿਕ ਪਾਲਣਾ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹਰ ਵਾਜਬ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਪਾਲਣਾ" ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

33. ਇੱਕ ਵਿੱਤੀ ਕਨੂੰਨ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਪਾਰਟੀ ਇੱਕ ਛੋਟ ਧਾਰਾ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ। ਇੱਕ ਐਕਟ ਦੇ ਨਾਲ ਠੋਸ ਪਾਲਣਾ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਅਤੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਾਫੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਦੀ ਲੋੜ nts. ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਾਲਣਾ ਪਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਨੁਕਸਦਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਸਲ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਾਲਣਾ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਾਂ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਡਿਊਟੀ ਛੋਟ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਗੈਰ-ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਤੇ ਟੈਂਜੈਂਸ਼ੀਅਲ ਲੋੜਾਂ ਜਾਂ ਲੋੜਾਂ ਲਈ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਇੰਨੇ ਭੰਬਲਭੂਸੇ ਜਾਂ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਿਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਪਾਲਣਾ ਲਈ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

34. ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਾਲਣਾ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਟੈਸਟ ਅਣਗਿਣਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਕਸਰ, ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਲੋੜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ "ਪਦਾਰਥ" ਜਾਂ "ਸਾਰ" ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਉਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪੂਰਵ ਸ਼ਰਤ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜੇ ਲੋੜਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਜਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕੰਮ ਦੇ "ਸਾਰ" ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਪਰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਵਿਵਸਥਿਤ ਆਚਰਣ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੇ ਨਹੀਂ। ਸਖਤ ਪਾਲਣਾ. ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਪਾਲਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਕਾਂ ਦੀ ਅਸਲ ਪਾਲਣਾ ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਕਸਟਮਜ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਆਯਾਤ), ਮੁੰਬਈ ਬਨਾਮ ਐਮ/ਐਸ. ਦਿਲੀਪ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ.
[ਐਨ. ਵੀ. ਰਮਾਣਾ, ਜੇ.]

40. ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਥਾਰਟੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਉੱਪਰ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿੰਨਾ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਛੋਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਸਥਿਤੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬੈਂਚਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਛੋਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਨੇ ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਹੈ (ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ) ਕਿ ਸਥਿਤੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਪਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ: ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ। ਕਿ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਵਿਸ਼ੇ/ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਛੋਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਛੋਟ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਮਾਲੀਆ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਛੋਟ ਦਾ ਲਾਭ ਸਿਰਫ਼ ਉਹਨਾਂ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ/ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਛੋਟ ਲਈ ਕੇਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਛੋਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਬੈਂਚ ਜਿਸ ਨੇ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕਾਟਨ ਆਇਲ ਮਿੱਲਜ਼ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਸਥਿਤੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ, ਨੇ ਸਨ ਐਕਸਪੋਰਟ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਸ਼ੱਕ ਕੀਤਾ ਕਿ ਛੋਟ ਵਿਚ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਹੈ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

41. ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਵੀ ਮਜਬੂਰ ਹੋਵਾਂਗੇ ਕਿ ਹਰ ਟੈਕਸ ਦੀ ਮੂਰਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਚਾਰਜਿੰਗ, ਗਣਨਾ ਅਤੇ ਛੋਟ ਦੀ ਧਾਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਥ੍ਰੈਸ਼ਹੋਲਡ ਪੜਾਅ) ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਚਾਰਜਿੰਗ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਲਾਭ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇ/ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਛੋਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਲਈ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦੇ ਲਾਭ ਨੂੰ ਮਾਲੀਆ/ਰਾਜ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

42. ਗੋਵਿੰਦ ਸਰਨ ਗੰਗਾ ਸਰਨ ਬਨਾਮ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, 1985 Supp (SCC) 205 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੱਕ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਿੰਨ ਭਾਗਾਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ, ਅਰਥਾਤ ਟੈਕਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ; ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀ; ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਜਾਂ ਨੁਕਸ ਦੂਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੱਕ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ [ਦੇਖੋ ਮਥੁਰਾਮ ਅਗਰਵਾਲ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦਾ ਰਾਜ, (1999) 8 SCC 667; ਇੰਡੀਅਨ ਬੈਂਕਸ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਦੇਵਕਲਾ ਕੰਸਲਟੈਂਸੀ ਸਰਵਿਸ, (2004) 4 JT 587 = AIR 2004 SC 2615; ਅਤੇ ਕੰਜ਼ਿਊਮਰ ਐਨਲਾਈਨ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, (2011) 5 SCC 360।]

43. ਇਸ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਨਿਆਂ-ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਤਰਕ ਹੈ। ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ, ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਤੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਟੈਕਸਾਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਦੀ ਮੰਗ ਅਤੇ ਕਢਵਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਖਤ ਪਾਲਣਾ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਟੈਕਸ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿਸ਼ੇ/ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਬਿਆਨ ਕਿ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲਾਭ ਵਿਸ਼ੇ/ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਟੈਕਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਹੈ, ਭਾਵ, ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕੌਣ ਹਨ, ਅਤੇ ਕੀ ਮਾਲੀਆ ਨੇ ਮੰਗ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਮਾਮਲਾ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਜਾਂ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇਸੇ ਲਈ ਅਕਸਰ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਇਰਾਦੇ ਜਾਂ ਅਨੁਮਾਨ ਦੀ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ. ਇਹ ਸਿਰਫ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪੱਤਰ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਅਤੇ ਟੈਕਸਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕੁਇਟੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦੁਭਾਸ਼ੀਏ ਨੂੰ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਦੁਹਰਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਟੈਕਸ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਲਾਭ ਵਿਸ਼ੇ/ਅਧਾਰਕ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ, ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਟੈਕਸ ਛੋਟ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਲਾਭ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਪਰੋਕਤ ਸਿੱਟੇ ਸਾਡੇ ਸਿੱਟੇ ਲਈ ਨਿਆਂ-ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਅਧਾਰ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝਣ ਲਈ ਇੱਕ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਖਿਆਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਉਹਨਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ।

44. ਹੰਸਰਾਜ ਗੋਰਧਨਦਾਸ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਛੋਟ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਰਥਾਂ ਜਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਠੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ; ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਕੱਲੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵੱਲ ਹੀ ਦੇਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਅਤੇ ਬੇਤੁਕਾ ਹੈ।

ਕਸਟਮਜ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਆਯਾਤ), ਮੁੰਬਈ ਬਨਾਮ ਐਮ/ਐਸ. ਦਿਲੀਪ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ.
[ਐਨ. ਵੀ. ਰਮਾਣਾ, ਜੇ.]

45. ਪਾਰਲੇ ਐਕਸਪੋਰਟ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੀ ਗੋਲਡ ਸਪਾਟ ਬੇਸ, ਲਿਮਕਾ ਬੇਸ ਅਤੇ ਥੰਪਸ ਅੱਪ ਬੇਸ ਵਰਗੇ ਗੈਰ-ਅਲਕੋਹਲ ਵਾਲੇ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮਾਰਚ, 1975 ਦਾ। ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਛੋਟ ਲਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਸਖਤ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 17 ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ:

"ਫਿਰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਅਨੁਸੂਚੀ ਅਤੇ ਛੋਟ ਲਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਮੀਕਰਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਸੰਦਰਭ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ, ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ ਜਾਂ ਛੋਟ ਦੇਣਾ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਮ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਵਿਹਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੁਝ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਵੈਧਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਛੋਟ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਓਰੀਐਂਟ ਵੇਵਿੰਗ ਮਿੱਲਜ਼ (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ, 1962 Supp 3 SCR 481 = AIR 1963 SC 98 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਵੇਖੋ। ਕੈਲਾਸ਼ ਨਾਥ ਬਨਾਮ U.P. ਰਾਜ, AIR 1957 SC 790 ਵੀ ਵੇਖੋ। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਦੋ ਵਿਚਾਰ ਸੰਭਵ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਇੱਕ ਵਿੱਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਕੋਰੋਲਿਨ ਐਮ. ਆਰਮੀਟੇਜ ਬਨਾਮ ਫਰੈਡਰਿਕ ਵਿਲਕਿਨਸਨ, (1878) 3 ਏਸੀ 355 ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਰਥ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਕਿ ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਸਖਤੀ ਜਾਂ ਉਦਾਰਤਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨਿਆਂਇਕ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੰਨਾ 369 'ਤੇ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਕਿ ਟੈਕਸਿੰਗ ਐਕਟ ਵਿਚ ਟੈਕਸਾਂ ਦੇ ਆਮ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਅਪਵਾਦ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਛੋਟ ਦੀ ਧਾਰਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਉਸ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਕੋਈ ਹਿੰਸਾ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਬੇਤੁਕੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ "ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਦੋ ਵਿਚਾਰ ਸੰਭਵ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਤੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ"। ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਛੋਟ ਲਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿਸ਼ੇ/ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪੂਰੇ ਪੈਰਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਉੱਪਰ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਟੈਕਸ ਦੇ ਆਮ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਪਵਾਦ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੁੱਡ ਪੇਪਰਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੈਰਾ 6 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

"… ਕਲੈਕਟਰ ਆਫ਼ ਸੈਂਟਰਲ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਬਨਾਮ ਪਾਰਲੇ ਐਕਸਪੋਰਟਸ (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ, (1989) 1 ਐਸਸੀਸੀ 345 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਛੋਟ ਦੀ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਦਾਰਤਾ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਸਖ਼ਤ ਟੈਸਟ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਕੀ ਗੋਲਡ ਸਪਾਟ ਬੇਸ ਜਾਂ ਲਿਮਕਾ ਬੇਸ ਵਰਗੀਆਂ ਮਹਿੰਗੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ। ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਨਮਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 68 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਭੋਜਨ ਉਤਪਾਦਾਂ ਅਤੇ ਭੋਜਨ ਦੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਦੇ ਸਮੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਥਮਸ ਅੱਪ ਅਧਾਰ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 'ਇਹ ਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। - ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਲਕੋਹਲਿਕ ਏਵਰੇਜ ਆਧਾਰ '। ਤਰਕ ਜਾਂ ਅਨੁਪਾਤ ਇੱਕੋ ਹੈ। ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਵਧਾ ਜਾਂ ਚੌੜਾ ਨਾ ਕਰੋ। ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਉਦਾਰਤਾ ਨਾਲ ਸਮਝੋ. ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਲਾਭ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ।

46. ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਾ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਮੈਂਬਰੀ ਬੈਂਚ ਦਾ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਹੈ, ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਇਸਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੜਾਵਾਂ 'ਤੇ ਛੋਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਅਤੇ ਸਖਤ ਉਸਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਛੋਟ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ, ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਛੋਟ ਦੀ ਧਾਰਾ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਕੇ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਜਾਂ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿਆਪਕ ਅਤੇ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਾਰਲੇ ਐਕਸਪੋਰਟ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

ਕਸਟਮਜ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਆਯਾਤ), ਮੁੰਬਈ ਬਨਾਮ ਐਮ/ਐਸ. ਦਿਲੀਪ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ.
[ਐਨ. ਵੀ. ਰਮਾਣਾ, ਜੇ.]

"ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਨਾ ਵਧਾਓ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਵਧਾਓ। ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਉਦਾਰਤਾ ਨਾਲ ਸਮਝੋ। "

47. ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਉਲਟ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਜੋਂ, ਭਿੰਨਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਹਰੀ ਚੰਦ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਤੀ ਅਸੀਂ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦਰਜ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

48. ਅਗਲੀ ਅਥਾਰਟੀ, ਜਿਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਮੰਗਲੌਰ ਕੈਮੀਕਲਜ਼ (ਸੁਪਰਾ) ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਉਸੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ, ਉਸੇ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਸਥਿਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗੀ। ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਛੋਟਾਂ 'ਤੇ ਬੋਝ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਰੁਝਾਨ ਹੈ ਟੈਕਸ ਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਹੋਰ ਗੈਰ-ਮੁਕਤ ਸ਼੍ਰੇਣੀ। ਛੋਟ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਮਾਮਲਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੋਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

49. ਮੰਗਲੌਰ ਕੈਮੀਕਲਜ਼ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਨੋਵੋਪਨ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਸਟਮਜ਼ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ, 1994 ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, 1994 Supp (3) SCC 606. ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਾਇਦ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ , ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਛੋਟ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਦਾ ਲਾਭ ਵਿਸ਼ੇ/ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਬੈਂਚ ਨੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਪਿੱਠਭੂਮੀ ਵਿੱਚ, ਪੈਰਾ 16 ਵਿੱਚ, ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖਿਆ:

"ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਰਾਏ ਦੇ ਹਾਂ ਕਿ, ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮੈਂਗਲੋਰ ਕੈਮੀਕਲਜ਼ - ਅਤੇ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਵੁੱਡ ਪੇਪਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ - ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਟੈਕਸਿੰਗ ਕਨੂੰਨ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਚੰਗਾ ਅਤੇ ਸਹੀ ਹੈ - ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਜਾਂ ਛੋਟ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ . ਟੈਕਸ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਜਾਂ ਛੋਟ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ਼ੱਕ ਜਾਂ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਸਦਾ ਲਾਭ ਰਾਜ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ...

50. ਟਾਟਾ ਆਇਰਨ ਐਂਡ ਸਟੀਲ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਝਾਰਖੰਡ ਰਾਜ, (2005) 4 SCC 272 ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਦੋ-ਜੱਜੀ ਬੈਂਚ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੈਸਲਾ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਛੋਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਸਖਤ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਪੈਰਾ 44 ਵਿੱਚ, ਇਸਨੂੰ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ -

"ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਕਿ ਜੇ ਵਿੱਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਅਜਿਹੀ ਉਸਾਰੀ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਛੋਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਛੋਟ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰ (ਦੇਖੋ ਨੇਵੋਪਨ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ.ਵੀ. ਸੀ.ਸੀ.ਈ. ਅਤੇ ਕਸਟਮ)।"

51. ਹਰੀ ਚੰਦ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਛੋਟ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਲਾਭ ਲੈਣ ਲਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰਾ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਾ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚਰਚਾ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਛੋਟ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਖਤ ਪਾਲਣਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਛੋਟ ਲਈ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਾਲਣਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਪੈਰਾ 50 ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਦੁਹਰਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਛੋਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਛੋਟ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦਾ ਲਾਭ ਵਿਸ਼ੇ/ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਕਿ ਇੱਕ ਅਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਜਾਂ ਸ਼ੱਕੀ ਵਿੱਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਰਮਾਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਛੋਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

52. ਸੰਖੇਪ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ -

(1) ਛੋਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਬੋਝ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ 'ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਕੇਸ ਛੋਟ ਧਾਰਾ ਜਾਂ ਛੋਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

(2) ਜਦੋਂ ਛੋਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਖਤ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ/ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਕਸਟਮਜ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਆਯਾਤ), ਮੁੰਬਈ ਬਨਾਮ ਐਮ/ਐਸ. ਦਿਲੀਪ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ.

[ਐਨ. ਵੀ. ਰਮਾਣਾ, ਜੇ.]

(3) ਸਨ ਐਕਸਪੋਰਟ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਅਨੁਪਾਤ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸਨ ਐਕਸਪੋਰਟ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਸਮਾਨ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲੇ ਓਵਰ-ਰੂਲਡ ਹਨ।

53. ਮਾਣਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਤੋਂ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੇਸ ਨੂੰ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਤੁਰੰਤ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਹੁਣ ਢੁਕਵੇਂ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਕਲਪਨਾ ਕੇ. ਤ੍ਰਿਪਾਠੀ ਨੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ADITYA MAHAJAN ADVOCATE